PEREKONNASEISU-AMET.

Perekonnaseisu-ameti tööala laienes 1935. a. mitme uue ülesande juurdetulemise tõttu.

Samuti kui eelmisilgi aastail, jätkas Perekonnaseisu-amet perekonnaseisu-muudatuste registreerimist, perekonnakirjade pidamist ja sisseseadmist. Siseministri poolt 28. nov. 1934. a. antud Perekonnaseisu-seaduse juhtnööride täiendus tegi kõigile Eesti Vabariigi kodanikele kohustuslikuks perekonnakirjade kordaseadmise 1. jaan. 1938. a. See korraldus suurendas perekonnakirjade korraldamise tööd tublisti.

Uute ülesannetena tuli Perekonnaseisu-ametile juurde perekonnanimede ja eesnimede eestistamise kui ka eestikujuliste, kuid halva või labase tähendusega või halvakõlaliste perekonnanimede muutmise teostamine. Riigivanema poolt 22. okt. 1934. a. dekreedina antud Perekonnanimede korraldamise seadus nägi ette võimaluse, et siseminister võib perekonnanimede ja nimede muutmise sooviavalduste otsustamise panna omavalitsuse perekonnaseisu-ametnike peale. Selle põhjal otsustas siseminister 14. dets. 1934. a. panna selle ülesande perekonnaseisu-ametnike peale, alates 1. jaan. 1935. a.

Sama määruse alusel on arvatud perekonnaseisu-ametnike ülesannete hulka ka kodanike perekonnanimede või nimede parandamine, kui need perekonnaseisu-raamatute järgi ei vasta õigekeelsuse eeskirjadele.

Teise uue ülesandena pandi 1935. aastal Perekonnaseisu-ameti peale isikutunnistuste väljaandmine.

Isikutõestamise ja liikumise seadus määras, et linnades annavad isikutunnistusi välja linnavalitsused, kuid kuni siseministri erikorralduseni kohustas seadus seda ülesannet teostama politseikomissare. 10. sept. 1935 muutis siseminister isikutunnistuste väljaandmise määruse eeltähendatud osas.

Tartu Linnavalitsus otsustas panna isikutunnistuste väljaandmise Perekonnaseisu-ameti peale, kuna isikutunnistusi antakse välja perekonnaregistri alusel, mida peetakse Perekonnaseisu-ametis.

Alates 27. sept. 1935 kuni sama aasta lõpuni anti Perekonnaseisu-ameti poolt välja 600 isikutunnistust.

Töö suurenemine tõi kaasa ka tööjõudude arvu suurendamise. 1935. aasta lõpul töötas Perekonnaseisu-ametis 4 koosseisulist ja 5 ajutist tööjõudu.

Tartu IV, lk. 25